

AWAKEN THE WORLD

Video Transcriptions

Inner Worlds, Outer Worlds

Part 2: The Spiral

Videó átírása - magyar

Belső világok, külső világok - 2. rész: A spirál

Platón, a püthagoraszi filozófus titokzatosan utalt rá, hogy létezik egy aranykulcs, amely egyesíti az univerzum összes rejtélyét. Ez az az aranykulcs, melyhez újra és újra visszatérünk, egész felfedező utunk során. Az aranykulcs a Logosz intelligenciája, a történelem előtti Om forrása. Mondhatjuk úgy is, hogy ez Isten elméje. Korlátozott érzékelésünkkel csak az önhasonlóságok rejtett mechanizmusának külső megnyilvánulásait tudjuk vizsgálgatni. Ennek az isteni szimmetriának az alapja, létezésünk legnagyobb rejtélye. Számtalan történelmi jelentőségű gondolkodó, mint például Püthagorasz, Kepler, Leonardo da Vinci, Tesla és Einstein elérte a titok küszöbét. Einstein azt mondta: "A titokzatosnál nincs csodálatosabb. Alapvető érzés ez, ott áll az igazi művészet és az igaz tudomány bölcsőjénél. Aki nem ismeri, aki nem tud többé csodálkozni és nem érez meglepetést, az olyan, akár a halott, akinek lezáródott a szeme."

Olyanok vagyunk mint egy kisgyermek, aki belép egy különféle nyelveken írt könyvekkel teli, hatalmas könyvtárba. A gyermek tudja, hogy valaki megírta azokat a könyveket. De nem tudja hogyan. Nem érti azokat a nyelveket, amiken íródtak. A gyermek csak haloványan sejti a könyvek elhelyezésének titokzatos rendjét, de nem ismeri ezt a rendszert. Úgy tűnik, hogy még a legintelligensebb emberi lény is így viszonyul Istenhez. Látjuk az univerzumot, amely csodálatos módon rendezett, és bizonyos törvényeknek megfelelően működik. A korlátozott elménk nem tudja felfogni az összefüggéseket mozgató titokzatos erőt. Minden egyes tudós, aki mélyen az univerzumba tekint, és minden misztikus, aki mélyen önmagába tekint ugyanazzal szembesül: az Eredet Spiráljával.

Ezer évvel az ősi stonehenge-i obszervatórium építése előtt a spirál elterjedt szimbólum volt a Földön. Ősi spirálok találhatók a bolygónkon mindenfelé. Több ezer ilyen ősi spirál található Európában, az észak-amerikai Új Mexikóban, Utah államban, Ausztráliában, Kínában, Oroszországban. Tulajdonképpen a Föld mindegyik őshonos kultúrájában megtalálhatók. Az ősi spirálok szimbolizálják a növekedést, a tágulást és a kozmikus energiát, melyet a nap és az égbolt testesítenek meg. A spirál alakzat tükrözi magát a kibontakozó világegyetemet. Az őshonos tradíciókban a spirál volt az energiaforrás, az Eredet Ősanyja. A neolitikorból származó spirálok az írországi Newgrange-ben, 5000 évesek. 500 évvel korábbról származnak, mint a gízai nagy piramis, és ugyanolyan titokzatosak a modern szemlélődők számára.

A spirál a történelem azon korába nyúlik vissza, amikor az emberiség még kapcsolatban volt a Földdel; a természet ciklusaival és spiráljaival. Akkoriban az emberek még kevésbé azonosultak a gondolatokkal. A spirál az, amit a világegyetem hajtóerejeként érzékelünk. A Prána, vagyis a teremtő energia forgotaga átjárja Akashát, s az térbeli alakzatok folytonosságaként jelenik meg. Megtalálható a makrokozmosz és a mikrokozmosz különböző szintjein, a spirálgalaxisokban, az időjárási jelenségekben, a fürdőkádunk lefolyójában, a DNS-ünkben, a saját energiánk közvetlen érzékelésében. Az Eredet Spirálja nem egy elképzelés, sokkal inkább olyasmí, ami a körülményeket és az elképzeléseket lehetővé teszi.

A spirál és a csavarformák változatos alakzataival találkozhatunk a természet világában. Csigák. Tengeri korallok. Pókhálók. Őskövületek. A tengeri csikók farka. És a kagylók. Számos, a természetben megtalálható spirálon megfigyelhetjük a logaritmikus spirál tulajdonságait. A spirál közepétől kifelé haladva a görbe mérete exponenciálisan nő. Akárcsak Indra Hálója, a logaritmikus spirál is önhasonló - vagy holografikus -, azaz minden részlete kifejezi a teljes egészet is egyben.

2400 évvel ezelőtt Platón, az ókori görög filozófus úgy tartotta, hogy a folytonos geometriai arány a legalapvetőbb kozmikus törvény. Az Aranymetszés, avagy az isteni arány a természet legnagyobb titka volt. Az Aranymetszés arány azt jelenti, hogy $A+B$ összegének aránya A -hoz képest ugyanannyi, mint A és B aránya egymáshoz képest. Platón szerint a világ lelke egyetlen harmonikus zengéssé fonódik össze. Ugyanazt az ötszög alakzatot láthatjuk egy tengeri csillagon, vagy egy szelet okrában, amit a Vénusz rajzol az égre egy nyolc évig tartó periódus alatt. Fent a formák értelmezhető világa, és lent az anyagi dolgok látható világa, az önhasonlóság geometriai törvényszerűsége által. A pagodakarfiol önhasonló spirál alakzataitól, a galaxisokból kinyúló karokig, a logaritmikus spirálok mindenhol előforduló őstípus-motívumok. A mi Tejútrendszerünknek is van néhány spirálkarja, amik szintén logaritmikus spirálok, körülbelül 12 fokos érintőszöggel.

Minél nagyobb a spirál érintőszöge, annál szűkebben kanyarodik a görbe alakja. A növekvő palántákról készült gyorsított felvételen megfigyelhetjük, ahogy a növények az élet spiráljának táncát járják. Az aranyspirál egy logaritmikus spirál, amelynek tágulási faktora az aranymetszéshez kötődik. Az aranymetszés egy olyan különleges matematikai összefüggés, amely újra és újra feltűnik a természetben. Megfigyelhetjük, hogy a motívumok egy bizonyos számsor szerint következnek, amit úgy hívnak, a Fibonacci-sorozat. A Fibonacci-sorozatban minden szám az azt megelőző két szám összegével egyenlő.

Kepler, a német matematikus és csillagász felfedezte, hogy az önhasonló spirál alakzatok hasonlóságot mutatnak a növények kocsányából kinövő levelek elrendezésével. És a virágszirmok elrendezésével. Leonardo da Vinci megfigyelte, hogy a levelek elhelyezkedése gyakorta spirálmintát követ. Ezt "phyllotaxis" motívumnak hívják, magyarul levélállásnak, vagy levélhelyezkedésnek. A phyllotaxis-elrendezés elve megfigyelhető az önszerveződő DNS-nukleotidokban is. És mindenben, a nyúl szaporulatok családfájától, a tobozokon és kaktuszokon át, a hópelyhekig. Még a kovamoszatok egyszerű organizmusaiban is. A kovamoszat a fitoplanktonok legelterjedtebb fajtája. Ezek olyan egysejtű organizmusok, amelyek a tápláléklánc megszámlálhatatlan élőlény számára jelentik a táplálékot.

Mennyi matematikatudásra van szüksége egy napraforgónak, vagy egy méhnek? A természet nem kér tanácsot a fizikai tanszéktől ahhoz, hogy brokkolit növelessen. A természet automatikusan alkotja önmagát. A nanotechnológia területével foglalkozó tudósok az "önszerveződés" szót használják az olyan összetett szerkezetek létrejöttének kifejezésére, mint a DNS-láncokat alkotó hatszögletű szakaszok rendeződése. A nanotechnológiai gépészetben alkalmazott szén nanocsövek hasonló elrendezésű anyagokat tartalmaznak. A természet megerőltetés nélkül, újra és újra megalkotja ezt a fajta geometriát. Automatikusan. Számítógépek nélkül. A természet pontos és rendkívül hatékony. A híres építész és szerző, Buckminster Fuller szerint ezek a motívumok a téridő funkciói.

A DNS és a méhsejt-szerkezet ugyanazon oknál fogva lett bizonyos formájú, mint amiért a buborék gömbölyű. Ezek a leghatékonyabb formák, amik a legkevesebb energiamennyiséget igénylik. Magának a térnek van formája, és csak bizonyos konfigurációkban teszi lehetővé, hogy az anyag formát öltön, mindig azt véve alapul, hogy mi a leghatékonyabb. Ezek a motívumok a legerősebb és leghatékonyabb épületszerkezetek megalkotását teszik lehetővé. Mint ezek a geodéziai dómok. A logaritmikus spirálszerkezet lehetővé teszi, hogy a növények maximálisan kinyíljanak, így a rovarok beporozhatják őket; hogy maximálisan kinyíljanak a napfényben és az esőben, és hogy hatékonyan szórják a vizet a gyökereik felé. A ragadozó madarak a logaritmikus spirál mintáját követik a zsákmányuk elejtésekor. A vadászat leghatékonyabb módja, ha spirálvonalban repülnek.

Az, hogy valaki képes-e észrevenni ahogyan az élet spiráljának hatására Akasha táncra perdül és anyagi formát ölt, összefügg azzal, hogy képes-e felfedezni a természet szépségét és szimmetriáját. William Blake, a költő így fogalmazott: "Az élet fennmaradását szolgáló mindenség virágként nyílik ki a Föld középpontjából, ahol ott az örökkévalóság. Kiterjed a csillagokig és a világot körülvevő burokkig, ahol az örökkévalóság ismét összeér, kívül és belül egyaránt."

A természet motívumainak tanulmányozása nem túl gyakori a nyugati világban, ellenben az ősi Kínában jól ismerték ezt a tudományt, melyet úgy hívtak: "Li". Li a természet dinamikus rendjét és motívumait jelenti. Ez nem valamiféle statikus, mozdulatlan, vagy változatlan motívum, mint egy mozaikdarab. Ez a motívum dinamikus, ahogy testet ölt minden élő dologban. A levelek érhálózata, a teknőspáncél mintázata és a kövek erezte, mind a természet titkos nyelvének és művészetének kifejezései. A számos Li-motívum egyike a labirintus. Megtalálható a korallok szerkezetében, a kucsmagombán, a káposztában, és az emberi agyban. Az üreges, sejtszerű motívum szintén elterjedt minta a természetben. Számátalan különböző sejtszerű szerkezet létezik, de mindegyikükre jellemző a rendezettség, a rendeltetésüknek és a funkciójuknak megfelelően. A formák állandó játéka ámulatba ejtő, de még érdekesebb, ahogy bizonyos őstípus-alakzatok szinte teljesen összefonódnak a természet anyagával.

Az elágazó alakzat egy másik Li-motívum, vagy őstípus-motívum amit minden szinten és minden fraktálnagyításban megfigyelhetünk. Vegyük például ezt a hihetetlen szuperkomputer szimulációt, az "Ezeréves utazást". A szimuláció bemutatja a sötét anyag eloszlását a környező univerzumban. A német Max Planck Társaság készítette. A sötét anyag az, amiről korábban azt hittük, hogy üres tér. Olyan, mint egy láthatatlan idegrendszer, amely behálózza az egész univerzumot. Az univerzum szó szerint olyan, mint egy óriási agy. Folytonosan gondolkodik, egyfajta sötét vagyis rejtett energiát használva, amit a tudomány még csak most kezd megérteni. Mérhetetlenül sok energia áramlik ezen a végtelen hálózaton keresztül, amely lendületet ad az univerzum tágulásának és növekedésének. A természet automatikusan megteremti az elágazó motívumokat, ha adottak a megfelelő körülmények. A természet egy műalkotásokat létrehozó gépezet, vagy ha úgy tetszik, egy szépségeket gyártó motor. Itt azt láthatjuk, ahogy szerteágazó ezüstkristályok nőnek elektromosság által. A gyorsított felvételen egy néhányórás folyamatot láthatunk. A kristályok az alumínium katódon alakulnak ki, ahogy az ionokat ezüst-nitrát oldatból galvanizálják. Ez az alakzat önszervező.

Műalkotást láthatunk, amit maga a természet hoz létre. Johann Wolfgang von Goethe így fogalmazott: "A szépség a természet titkos törvényeinek megnyilvánulása, melyek máskülönben örökre rejtve maradnának előlünk." Ebben az értelemben a természet minden eleme élő és önszervező. Ha magasabb feszültséget alkalmazunk, a fraktáelágazások még inkább láthatóvá válnak. Ez valós időben történik. Az emberi testben mindenfelé megtalálható a fákhhoz hasonló szerkezet. Ott van mindjárt az idegrendszer, melyet a nyugati orvostudomány jól ismer. De a kínai, a tibeti és az ájurvédikus orvostudomány szerint az energia meridiánok nélkülözhetetlen összetevők testünk működésének megértéséhez. A "nádik" vagyis az energia meridiánok egy fához hasonlatos szerkezetet formálnak. Egy boncolás során nem lehet feltárni a csakrákat, vagy a nádikat, de ez nem azt jelenti, hogy nem is léteznek. Csiszolni kell az eszközeinken ahhoz, hogy lássuk őket. Mindenekelőtt le kell csendesítenünk az elménket. Csak ekkor vizsgálhatjuk meg ezeket, először saját magunkon belül. Az elektronika-elméletből tudjuk, hogy minél kisebb egy villanyvezeték ellenállása, annál könnyebben képes szállítani az energiát. Ha a meditáció által kifejlesztjük a nyugodt egykedvűséget, az a testünkben megteremti az ellenállás nélküli állapotot.

A Prána - más néven Csi, vagy belső energia - nem egyéb, mint a belső élelenségünk. Ezt érezzük, ha a tudatosságunkat a testen belülre irányítjuk. A test finom energiacsatornáit, a nádik - amik a Pránát szállítják -, egyre több pránikus energiát mozgatnak a csakrákon keresztül. Az energiacsatornák egyre jobban megerősödnek a használat során, ahogy az energiaáramlásnak utat engedünk. Ahova a tudatosság a csit - vagy energiát - irányítja, ott az elkezd áramlani, és tényleges, fizikai kapcsolatok kezdenek kivirágozni. Az ismétlés által tényleges fizikai csatornák alakulnak ki az agyban és az idegrendszerben. Ha folyamatosan befelé irányítjuk a figyelmünket, és csökkentjük az érzékek felé tanúsított ellenállást, azt tapasztaljuk, hogy megemelkedik az energiaszintünk.

A Taoizmusban a Jin-jang szimbólum a természet spirálerőinek egymásba olvadását jelképezi. A Jin-jang nem kettő és nem egy. A Jin-jang, vagyis az örvénylő spirál egy ősi fogalmat ábrázol, melyet úgy hívnak: "hara". Ez az energiaközpont, amely a hasunk tájékán, a köldökünk alatt található. A "hara" szó szerinti jelentése: "tengernyi energia". Kínában úgy mondják: "az alsó dantian". A legtöbb ázsiai harcművészeti formában úgy tartják, hogy az a harcos, akiben erős a "hara", megállíthatatlan. A szamuráj hagyományok rituális öngyilkossági formája, a szeppuku vagy hara kiri. Utóbbi angolul sokan rosszul ejtik. (Hairy cairy = hajviselet) A harakiri azt jelenti, hogy átdöfjük a harát, vagyis elvágjuk az energiacsatornát. Ha erre a központra koncentrálnunk, kecses és erős alapokon nyugvó lesz a mozgásunk, amit nemcsak a harcművészeknél

figyelhetünk meg, hanem nagyszerű golfjátékosoknál, hastáncosoknál, vagy a szúfi "kerengő derviseknél". Ez az egyhegyű, fegyelmezett tudatosság kiművelése. A hara lényege. A csendes nyugalom a hurrikán szemében. Ez a zsigeri ösztön, amely összekapcsol az energiaforrásunkkal. Akiben megfelelő a hara, az összeköttetésben van a Földdel, és azzal az intuitív bölcsességgel, amely minden lényt összeköt. A japán "hara de kangaenasai" vagyis "gondolkodj a hasadból" kifejezés azt jelenti, megérinteni a belső bölcsességünket.

Az ausztrál őslakosok szintén erre a köldök alatti területre koncentráltak, ahol a nagy szivárványkígyó fekszik összetekeredve. Az ember evolúciós energiájának egy újabb ábrázolása. Nem véletlen, hogy éppen a hara tájéka az, ahol új élet kezdődik. A bélidegrendszer, amelyet úgy is hívnak "zsigeri agy", vagy "második agy", az összeköttetések bonyolult mátrixát képes kezelni, a saját neuronjai és neurotranszmitterei által, hasonlóképpen a fejünkben található agyhoz. Saját intelligenciája révén önállóan képes cselekedni. Azt is mondhatjuk, hogy a zsigeri agy a koponyában található agy fraktál verziója. Vagy talán a fejünkben található agy a zsigeri agy fraktál változata. Egy egészséges medvében erős a hara. A medve onnan tudja, hogy merre kell kutatni a növények után, hogy a hara, vagyis a hastájékon központosított csi működését érzékeli. A medve így kapcsolódik az "álmok odújához", ahhoz a helyhez, ahonnan a bennszülött hagyományok szerint minden tudás származik: az élet spiráljához.

De honnan tudtak az ókori népek a spirálról, ha a modern tudomány csak most kezdi felismerni a jelentőségét? Kérdezzük meg a méheket, hogyhogya nem felejtették el, miként kell szeretni. A méhek egy szimbiotikus rendszer részei, így különleges kapcsolatuk van a forrással, mellyel a szépség és a változatosság virágzását segítik. Olyanok, mint egy híd a mikrokozmosz és a makrokozmosz között. Egyetlen szív köti össze őket, egy "méhkas-elme", ha úgy tetszik. Mint egy nyitott agy; a méhkas szétküldi az álmait a világba, és azok megnyilvánulnak. A természet számos teremtménye tudja, miként cselekedjen összhangban, egy szellemben, egy irányban. De nem mindegyik válik hasznára a körülöttük élő egyéb fajoknak. A sáska például mindent felfal, ami az útjába kerül. A sáskának nincs más választása, minthogy sáskaként működjön. Sosem fog mézet készíteni, vagy virágokat beporozni, ahogyan a méhek. A sáska viselkedése megváltoztathatatlan, az ember viszont kivételes helyzetben van, mert úgy is tud cselekedni mint a méhek, és úgy is, mint a sáskák. Szabadon irányíthatjuk és változtathatjuk a mintákat, amelyekkel a világra hatunk. Létezhetünk együttműködve, vagy élősödőként.

Manapság az emberiség a racionális elmével próbálja megérteni a spirált, de nem a gondolkodás volt az, ami összekötött bennünket az élet spiráljával. Mindig is összeköttetésben voltunk. A gondolkodás az, ami az önállóság illúziójában tart bennünket, a személyazonosságunk által. A gondolkodás a különálló lét megteremtése. A korlátozás megtapasztalása. Minél inkább a gondolatainkhoz igazodunk, annál jobban eltávolodunk a forrástól. A kevésbé gondolat-orientált ősi kultúrák sokkal közvetlenebb és személyesebb módon hangolták össze magukat a spirállal, mint ahogy azt mi manapság tesszük. Az ősi indiai hagyomány szerint a Kundalini ábrázolja a belső energiánkat, amely kígyószerűen, vagyis spirálvonalban mozog felfelé a gerinc mentén. Az ősi indiai jógikus hagyományok hasonlóképpen vélekedtek az emberek belső világáról, mint azok a kultúrák, ahol a hara volt a középpontban. Ha egyensúlyba hozzuk a spirál erejét azáltal, hogy lecsendesítjük az elménket és a tanú tudatosságával figyelünk, akkor összehangolódunk evolúciós képességeink teljességével.

Kivirágoztatjuk azt az egyedülállóan sokoldalú létezési formát, amelyre hivatottak vagyunk. Az "Ida" - a női, vagy Hold csatorna - a jobb agyféltekével van összeköttetésben, a "Pingala" - a férfi, vagy Nap csatorna - pedig a bal agyféltekével. Amikor ez a kettő egyensúlyban van, az energia egy harmadik csatornán áramlik felfelé. Ez a "Sushumna", amely a gerinc közepén fut végig, és energetizálja a csakrákat, ezzel megnyitva evolúciós képességeink teljességét. A "csakra" ősi szanszkrit szó, jelentése: "energia kerék". Kundalini nem más, mint az eredet spirálja, melynek tánca által jön létre emberi életünk. Ez az energiarendszer különbözik attól, amit a szokott módon megérthetünk. Mint egy híd, a durva anyagtól a legfinomabb energiáig. Mi vagyunk ez a híd.

A Kundalini egy olyan energia, amit nem lehet akarattal erőltetni, kényszeríteni, vagy kierőszakolni. Olyan, mintha egy virágot nevelnénk. Jó kertészként annyi a dolgunk, hogy előkészítsük a talajt és a megfelelő körülményeket, aztán hagyjuk, hadd tegye a dolgát a természet. Ha egy virágot arra kényszerítünk, hogy idejekorán kinyíljon, el fogjuk pusztítani. A saját intelligenciája szerint növekszik, a saját önszerveződő irányítása által. A külső világban rekedt egós elme az, amely megakadályoz minket abban, hogy

megtapasztaljuk valódi, belső természetünk rezgését. Amikor befelé fordítjuk a tudatosságunkat, olyanná válik, akár a napsugarak, és a lótosz belül növekedni kezd. Ha a Kundalini felébred valakiben, az minden dologban észreveszi a spirál jeleit. Minden külső és belső motívumban. A spirál a kapocs a külső és a belső világunk között.